

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД
РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

22 травня 2020 року

Справа № 160/4563/20

Дніпропетровський окружний адміністративний суд у складі:

головуючого судді Лозицької І.О., розглянувши в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін у місті Дніпрі адміністративну справу за позовом Фермерського господарства «ДАРИНА АГРО» до Державної податкової служби України, Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області про визнання протиправним та скасування рішення, зобов'язання вчинити певні дії, -

ВСТАНОВИВ:

23.04.2020 року до Дніпропетровського окружного адміністративного суду звернулось Фермерське господарство «ДАРИНА АГРО» з позовом до Державної податкової служби України, Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області, в якому просить суд:

- визнати протиправним та скасувати рішення комісії Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних №1455904/37320295 від 14.02.2020 року про відмову в реєстрації податкової накладної № 4 від 23.01.2020 року;

- зобов'язати Державну податкову службу України зареєструвати в Єдиному реєстрі податкових накладних податкову накладну № 4 від 23.01.2020 року, складену Фермерським господарством «ДАРИНА АГРО» (код ЄДРПОУ 37320295), датою її фактичного направлення для реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних.

В обґрунтування позову позивач зазначає, що на виконання вимог п. 201.10 ПК України позивачем було оформлено податкову накладну №4 від 23.01.2020 року на загальну суму 196643,70 грн., в т. ч. ПДВ 32773,95 грн., та надіслано 06.02.2020 року для реєстрації у встановленому законодавством порядку до Єдиного реєстру податкових накладних, проте реєстрацію накладної було зупинено. На вимогу контролюючого органу після зупинення реєстрації податкових накладних, позивачем були надані всі належні документи та пояснення. Проте, документи та пояснення не були взяті контролюючим органом до уваги, натомість відповідачем-2 зазначено підставу для відмови у реєстрації податкових накладних: ненадання платником податку копій документів: договорів, довіреностей, актів керівного органу платника податку, якими оформлені повноваження осіб, які одержують продукцію в інтересах платника податку для здійснення операції, первинних документів щодо постачання/прибирання

товарів/послуг, зберігання і транспортування, навантаження, розвантаження продукції, складських документів (інвентаризаційні описи), в тому числі рахунки-фактури/інвойси, акти приймання-передачі товарів (робіт/послуг) з урахуванням наявності певних типових форм та галузевої специфіки, накладні (документи, які не надано підкреслити); розрахункових документів, банківських виписок з особових рахунків.

Позивач вказує, що зі змісту оскаржуваного Рішення Комісії ГУ ДПС у Дніпропетровській області вбачається, що воно є необґрунтованим та не містить чітких посилань на підстави, які слугували причинами для прийняття оспорюваного рішення про відмову контролюючого органу ДПС зареєструвати податкову накладну у ЄРПН з урахуванням наданих позивачем письмових пояснень та документів, які підтверджують реальність господарської операції за вказаною податковою накладною, оскільки вказане рішення не містить доводів та обґрунтувань відносно того, які саме документи не були надані позивачем з урахуванням того, що форма рішення передбачає конкретне визначення контролюючим органом, які саме документи не надані платником податків та не зазначено з яких підстав подані позивачем пояснення та додаткові документи за наслідками зупинення реєстрації податкових накладних не були враховані контролюючим органом. Саме тому, позивачем надано необхідні документи та пояснення до контролюючого органу в довільній формі.

Таким чином, позивач вважає, що ним було виконані всі вимоги законодавства, необхідні для реєстрації податкової накладної, а тому відмова в реєстрації податкових накладних є протиправною, а податкова накладна має бути зареєстрованою.

Ухвалою суду від 27.04.2020 року було відкрито провадження у справі та призначено справу до розгляду по суті за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін за наявними у справі матеріалами, а також встановлено відповідачам строк для надання відзиву на позов та докази на його обґрунтування.

У встановлений судом строк, відповідач-1 заперечуючи проти позову, надав свій відзив на позов, який долучений до матеріалів справи. В обґрунтування своїх заперечень проти позову відповідач зазначив, що повноваження ДПС України щодо реєстрації податкових накладних в ЄРПН є дискреційним повноваженням та виключною компетенцією уповноваженого органу. Вказує, що вимоги позивача зареєструвати в Єдиному реєстрі податкових накладних податкову накладну є необґрунтованими, оскільки без надання правової оцінки рішенням комісії регіонального рівня зобов'язання ДПС України зареєструвати податкові накладні, є передчасним. Зобов'язання зареєструвати податкові накладні є похідною вимогою до ДФС України від вимог до Головного управління ДФС у Дніпропетровській області, оскільки скасування рішення відповідної комісії контролюючого органу, є самостійною підставою для реєстрації відповідної податкової накладної/ розрахунку коригування. За вказаних підстав, відповідач-1 просить відмовити в задоволенні позову в повному обсязі.

Представником відповідача-2 надано письмовий відзив на позовну заяву, в якому просив у задоволенні позову відмовити, посилаючись на те, що Комісією ГУ ДПС у Дніпропетровській області прийнято спірне рішення про відмову у реєстрації податкової накладної, у зв'язку з ненаданням копій документів, первинних документів щодо постачання/придбання товарів/послуг, зберігання і транспортування, навантаження, розвантаження продукції, складські документи (інвентаризаційні описи), у тому числі рахунки-фактури/інвойси, акти приймання-передачі товарів (робіт, послуг) з урахуванням наявності певних типових форм та галузевої специфіки, накладні, розрахункові документи, а саме: без підтвердження обґрунтованості оформлення ПН даними бухгалтерського обліку. Відсутні первинні документи, які стали

підставою для реєстрації податкової накладної (видаткова накладна, банківська виписка тощо). Відсутній договір з покупцем.

Окрім того, відповідач-2 вказує, що станом на 03.05.2020 року позивача не віднесено до переліку ризикових.

Посилаючись на норми законодавства України, відповідач-2 вважає вимоги позивача безпідставними та недоведеними, тому просить відмовити в задоволенні позовних вимог в повному обсязі.

Також, у встановлений законом строк позивач надав суду відповіді на відзиви відповідачів разом із клопотанням про доповнення судових витрат розміром судових витрат на правову допомогу у розмірі 2500,00 грн.

Так, у відповідь на відзив ДПС України позивач зазначив, що доводи відповідача-2 з приводу його дискреційних повноважень при прийнятті оскаржуваного рішення ґрунтуються на невірному розумінні відповіді відповідача-2 обставин спірних правовідносин та законодавства, оскільки зобов'язання вчинити дії по реєстрації податкової накладної у судовому порядку не може бути розцінене як втручання суду в дискреційні повноваження відповідача-2, оскільки ним вже прийнято рішення про відмову у реєстрації податкової накладної. При цьому, відповідно до положень КАС України, суд вправі покласти на суб'єкта владних повноважень зобов'язання вчинити певні дії з метою захисту порушених прав та інтересів позивача. Таким чином, позивач просить суд не брати до уваги відзив ДПС України та задовольнити адміністративний позов.

У відповідь на відзив ГУ ДПС у Дніпропетровській області позивач зазначив, що контролюючим органом не було конкретизовано перелік документів, необхідних для прийняття рішення про реєстрацію податкових накладних в ЄРПН та наявність передбачених законодавством документів, які свідчать про проведення господарських операцій між позивачем та контрагентом ТОВ «Катеринопільський елеватор». Тому, позивач вважає, що відповідач-2 не мав правових підстав для відмови позивачу у реєстрації податкової накладної № 4 від 23.01.2020 року. Крім того, за твердженнями позивача, посилення відповідача в оскаржуваному рішенні на ненадання платником податків копій документів, за відсутності встановленого законодавством вичерпного переліку документів та за умови ненаведення відповідачем-2 доказів того, що подані документи є недостатніми чи такими, що у своїй сукупності викликають сумнів у достовірності зазначеної у них інформації, свідчить про протиправність такого рішення. Тому, позивач просить суд врахувати викладені ним пояснення та міркування, задовольнити адміністративний позов у повному обсязі.

Крім того, позивач зазначив, що поніс судові витрати на складення та подання (направлення) до Дніпропетровського окружного адміністративного суду відповідей на відзиви відповідачів, розмір яких становить 2500,00 грн.

Справа розглянута в межах строку розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження, встановленого статтею 258 Кодексу адміністративного судочинства України в межах шістдесяти днів із дня відкриття провадження у справі.

Дослідивши матеріали, справи, з'ясувавши всі фактичні обставини на яких ґрунтуються вимоги позову, оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд встановив такі обставини справи.

Судом встановлено та матеріалами справи підтверджено, що Фермерське господарство «ДАРИНА АГРО» (код ЄДРПОУ 37320295) зареєстрованою відповідно до чинного законодавства 14.12.2011 року, номер запису 1 212 102 0000 000908, взято на облік контролюючим органом ДПС 15.12.2011 року.

З матеріалів справи вбачається, що між позивачем (контрагент) та ТОВ «Катеринопільський елеватор» (МХП) було укладено договір поставки сільськогосподарської продукції № 14467/к від 13.09.2018 року.

Згідно з п. 1.1 вказаного договору, в порядку та на умовах, визначених договором, контрагент відповідно до попередньої домовленості з МХП, зобов'язується передати (поставити) МХП у власність сільськогосподарську продукцію, а саме соняшник, згідно вимог даного Договору та додатків до нього, що далі іменується «Товар», а МХП зобов'язується прийняти товар і у визначений строк сплатити його.

Відповідно до п. 2.2 договору МХП проводить оплату поставленого товару здійснюється шляхом перерахування коштів на поточний рахунок контрагента у два етапи: 83 % суми протягом 5 банківських днів після поставки партії товару та після надання контрагентом МХП всіх оригіналів документів вказаних в додатку до договору, та 17 % суми протягом 5 банківських днів після надання зобов'язань з ПДВ, в електронній формі дотриманням умови щодо реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних у порядку, визначеному чинним законодавством України.

Судом встановлено, що 23.01.2020 року на виконання умов договору № 14467-07 позивачем здійснено поставку, а ТОВ «Катеринопільський елеватор» отримано товар, а саме, соняшник 2019 у кількості 20,16 т на суму 196643,70 грн., з яких ПДВ 32773,95 грн., що підтверджується копією видаткової накладної № 4 від 23.01.2020 року, що наявна в матеріалах справи.

З метою здійснення вищезазначеної поставки, позивачем було укладено договір перевезення № 1/01 від 20.01.2020 року з ФОП ОСОБА_1, копія якого міститься в матеріалах справи. Виконання поставки підтверджується товаро-транспортними накладними № 05, № 06 від 23.01.2020 року, актом № 1 прийому-передачі виконаних робіт, платіжним дорученням № 14 щодо оплати послуг перевезення соняшника.

За поясненням позивача, 24.01.2020 року ТОВ «Катеринопільський елеватор» здійснено перерахування грошових коштів на користь позивача, у загальному розмірі 214666,44 грн., з яких 163869,75 грн. (оплата за видатковою накладною № 4 від 23.01.2020 року за мінусом ПДВ) та 50796,69 грн. (ПДВ згідно накладної № 2 від 20.01.2020 року, основну оплату по якій було здійснено 22.01.2020 року в розмірі 253983,44 грн.), що підтверджується випискою по банківському рахунку позивача № НОМЕР_1 в АТ «Райфайзен Банк Аваль», МФО 380805 з 10.01.2020 року по 26.01.2020 року, копія якої наявна в матеріалах справи.

На виконання п. 201.10 ст. 201 ПК України позивачем було оформлено податкову накладну № 4 від 23.01.2020 року на загальну суму 196643,70 грн., в т. ч. ПДВ 32773,95 грн.

Як встановлено судом, 06.02.2020 року зазначена податкова накладна була направлена позивачем на реєстрацію до Єдиного реєстру податкових накладних. Реєстрацію податкової накладної було зупинено, про що позивачеві надіслано відповідну квитанцію. Вказано наступну підставу для зупинення: «Відповідно до п. 201.16 ст. 201 Податкового кодексу України, реєстрація ПН/РК від 23.01.2020 року № 4 в Єдиному реєстрі податкових накладних зупинена. Коди УКТЗЕД/ДКПП товару/послуг 1206 відсутні в таблиці даних податку на додану вартість, як товари/послуги, що на постійній основі постачаються (виготовляються), та їх обсяг постачання дорівнює або перевищує величину залишку обсягу придбання такого товару/послуги та обсягу його постачання, що відповідає п. 1 Критеріїв ризиковості здійснення операцій.».

Запропоновано позивачеві надати пояснення та копії документів щодо підтвердження інформації, зазначеної в ПН/РК для розгляду питання прийняття рішення про реєстрацію/відмову

в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних.

З матеріалів справи вбачається, що позивачем було надіслано на адресу відповідача повідомлення про подання пояснень та копій документів щодо податкових накладних/розрахунків коригування, реєстрацію яких зупинено від 12.02.2020 року № 1, прийняття якого підтверджується відповідною квитанцією від 12.02.2020 року.

14.02.2020 року Комісією з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних ГУ ДПС у Дніпропетровській області було прийнято рішення про реєстрацію/відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних №1455904/37320295, відповідно до якого прийнято рішення про відмову у реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних у зв'язку з ненаданням платником податку копій документів: договорів, довіреностей, актів керівного органу платника податку, якими оформлено повноваження осіб, які одержують продукцію в інтересах платника податку для здійснення операції; первинних документів щодо постачання/придбання товарів/послуг, зберігання і транспортування, навантаження, розвантаження продукції, складських документів (інвентаризаційні описи), у тому числі розрахунків-фактури, інвойсів, актів приймання-передачі товарів (робіт, послуг) з урахування наявності певних типових форм та галузевої специфіки накладних; розрахункових документів та/або банківських виписок з особових рахунків.

Не погоджуючись із зазначеним рішенням, вважаючи його протиправним та таким, що підлягає скасуванню, позивач звернувся до суду з цією позовною заявою.

Вирішуючи спірні правовідносини, суд виходить з наступного.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Таким чином, уся діяльність суб'єктів владних повноважень має правову форму, а тому відносини з їх участю є правовими.

Відповідно до пункту 201.1 статті 201 Податкового кодексу України (далі - ПК України) на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних у встановлений цим Кодексом термін.

Згідно з пунктом 201.10 статті 201 ПК України при здійсненні операцій з постачання товарів/послуг платник податку - продавець товарів/послуг зобов'язаний в установлені терміни скласти податкову накладну, зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних та надати покупцю за його вимогою.

Підтвердженням продавцю про прийняття його податкової накладної та/або розрахунку коригування до Єдиного реєстру податкових накладних є квитанція в електронному вигляді у текстовому форматі, яка надсилається протягом операційного дня.

Датою та часом надання податкової накладної та/або розрахунку коригування в електронному вигляді до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, є дата та час, зафіксовані у квитанції.

Якщо надіслані податкові накладні/розрахунки коригування сформовано з порушенням вимог, передбачених пунктом 201.1 цієї статті та/або пунктом 192.1 статті 192 цього Кодексу, а також у разі зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування відповідно до пункту 201.16 цієї статті, протягом операційного дня продавцю/покупцю надсилається квитанція в електронному вигляді у текстовому форматі про неприйняття їх в електронному вигляді або зупинення їх реєстрації із зазначенням причин.

Порядок ведення Єдиного реєстру податкових накладних встановлюється Кабінетом Міністрів України. Покупець має право звіряти дані отриманої податкової накладної на відповідність із даними Єдиного реєстру податкових накладних.

Відповідно до пункту 12 Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 1246 від 29.12.2010 року (далі - Порядок № 1246) після надходження податкової накладної та/або розрахунку коригування до ДФС в автоматизованому режимі здійснюється їх розшифрування та проводяться перевірки: відповідності податкової накладної та/або розрахунку коригування затвердженому формату (стандарту); чинності електронного цифрового підпису, порядку його накладення та наявності права підписання посадовою особою платника податку таких податкової накладної та/або розрахунку коригування; реєстрації особи, що надіслала на реєстрацію податкову накладну та/або розрахунок коригування, платником податку на момент складення та реєстрації таких податкової накладної та/або розрахунку коригування; дотримання вимог, установлених пунктом 192.1 статті 192 та пунктом 201.10 статті 201 ПК України; наявності помилок під час заповнення обов'язкових реквізитів відповідно до пункту 201.1 статті 201 ПК України; наявності суми податку на додану вартість відповідно до пунктів 200-1.3 і 200-1.9 статті 200-1 ПК України (для податкових накладних та/або розрахунків коригування, що реєструються після 1 липня 2015 р.); наявності в Реєстрі відомостей, що містяться у податковій накладній, яка коригується; факту реєстрації/зупинення реєстрації/відмови в реєстрації податкової накладної та/або розрахунку коригування з такими ж реквізитами; відповідності податкових накладних та/або розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків, достатнім для зупинення їх реєстрації відповідно до пункту 201.16 статті 201 ПК України; дотримання вимог Законів України «Про електронний цифровий підпис», «Про електронні документи та електронний документообіг» та Порядку обміну електронними документами з контролюючими органами, затвердженого в установленому порядку.

Відповідно до пункту 13 Порядку №1246, за результатами перевірок, визначених пунктом 12 цього Порядку, формується квитанція про прийняття або неприйняття, або зупинення реєстрації податкової накладної та/або розрахунку коригування (далі - квитанція).

Аналогічні приписи наведені у пункті 201.16 статті 201 ПК України, згідно з якими реєстрація податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних може бути зупинена у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Механізм зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі - Реєстр), організаційні та процедурні засади діяльності комісій з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі (далі - комісії контролюючих органів), права та обов'язки їх членів визначено Порядком зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2019 р. № 1165, який набрав чинності з 01.02.2020 року (далі Порядок № 1165).

Відповідно до пунктів 4, 5 Порядку №1165 у разі коли за результатами перевірки податкової накладної / розрахунку коригування визначено, що податкова накладна / розрахунок коригування відповідають одній з ознак безумовної реєстрації, визначених у пункті 3 цього Порядку, реєстрація таких податкової накладної / розрахунку коригування не зупиняється в Реєстрі.

Платник податку, яким складено та/або подано для реєстрації в Реєстрі податкову накладну / розрахунок коригування, що не відповідають жодній з ознак безумовної реєстрації, перевіряється щодо відповідності критеріям ризиковості платника податку (додаток 1), показникам, за якими визначається позитивна податкова історія платника податку (додаток 2).

Податкова накладна / розрахунок коригування, що не відповідають жодній з ознак безумовної реєстрації, перевіряються щодо відповідності відображених у них операцій критеріям ризиковості здійснення операцій (додаток 3).

Згідно з пунктами 6, 7, 10, 11 Порядку №1165 у разі коли за результатами автоматизованого моніторингу платник податку, яким складено податкову накладну / розрахунок коригування, відповідає хоча б одному критерію ризиковості платника податку, реєстрація таких податкової накладної / розрахунку коригування зупиняється.

У разі коли за результатами автоматизованого моніторингу податкової накладної / розрахунку коригування встановлено, що відображена в них операція відповідає хоча б одному критерію ризиковості здійснення операції, крім податкової накладної / розрахунку коригування, складених платником податку, який відповідає хоча б одному показнику, за яким визначається позитивна податкова історія, реєстрація таких податкової накладної / розрахунку коригування зупиняється.

Так, у разі зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі контролюючий орган протягом операційного дня надсилає (в електронній формі у текстовому форматі) в автоматичному режимі платнику податку квитанцію про зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування, яка є підтвердженням зупинення такої реєстрації.

У квитанції про зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування зазначаються: 1) номер та дата складення податкової накладної/розрахунку коригування; 2) критерій (критерії) ризиковості платника податку та/або ризиковості здійснення операцій, на підставі якого (яких) зупинено реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі, з розрахованим показником за кожним критерієм, якому відповідає платник податку; 3) пропозиція щодо надання платником податку пояснень та копій документів, необхідних для розгляду питання прийняття контролюючим органом рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі або відмову в такій реєстрації (пункт 11 Порядку №1165).

Як вже було встановлено судом, реєстрацію податкової накладної позивача зупинено з тих підстав, що код УКТЗЕД/ДКПП товару/послуг 1206 відсутні в таблиці даних платника податку на додану вартість, як товари/послуги, що на постійній основі постачаються (виготовляються) та їх обсяг постачання дорівнює або перевищує величину залишку обсягу придбання такого товару/послуги та обсягу його постачання, що відповідає п. 1 Критеріїв оцінки ступеня ризиків, достатніх для зупинення реєстрації ПН/РК в ЄРПН. У квитанції запропоновано надати пояснення та/або копії документів, достатні для прийняття рішення про реєстрацію податкових накладних.

Оцінюючи наведені в квитанції про зупинення реєстрації податкової накладної підстави контролюючого органу, суд зазначає, що у додатку 3 до Порядку №1165, визначено критерії ризиковості здійснення операцій. Зокрема, відповідно до пункту 1 відсутність товару/послуги, зазначеного/зазначеної в податковій накладній, поданій для реєстрації в Єдиному реєстрі

податкових накладних (далі - Реєстр), у таблиці даних платника податку на додану вартість (далі - платник податку) як товару/послуги, що на постійній основі постачається, та обсяг постачання товару/послуги, зазначений у податковій накладній / розрахунку коригування до податкової накладної на збільшення суми податкових зобов'язань, яку/який подано для реєстрації в Реєстрі, дорівнює або перевищує величину залишку, що визначається як різниця між обсягом придбання на митній території України такого/такої товару/послуги (крім обсягу придбання товарів/послуг за операціями, які звільнені від оподаткування та підлягають оподаткуванню за нульовою ставкою) та/або ввезення на митну територію України такого товару, зазначеного з 01 січня 2017 р. в отриманих податкових накладних / розрахунках коригування, зареєстрованих у Реєстрі, і митних деклараціях, збільшеного у 1,5 рази, та обсягом постачання відповідного товару/послуги, зазначеного/зазначеної в податкових накладних / розрахунках коригування, зареєстрованих з 01 січня 2017 р. у Реєстрі, і переважання в такому залишку (більше 50 відсотків) груп товарів (продукції), визначених ДПС та затверджених відповідним наказом, оприлюдненим на офіційному веб-сайті ДПС.

З урахуванням положень наведених норм, суд звертає увагу, що у разі зупинення реєстрації податкової накладної на підставі пункту 1 Критеріїв ризиковості здійснення операцій, контролюючий орган має витребувати від платника документи на спростування наявних у органу ДПС сумнівів, пов'язаних з легальністю діяльності юридичної особи, вказавши які саме аспекти належить висвітлити платнику податків у своїх поясненнях.

Таким чином, невиконання податковим органом законодавчо встановлених вимог щодо змісту, форми, обґрунтованості та вмотивованості актів індивідуальної дії призводить до їх протиправності.

Як вбачається зі змісту квитанції про зупинення реєстрації складеної позивачем податкової накладної, контролюючий орган вказав, що господарська операція платника податків відповідає п.1 Критеріїв ризиковості здійснення операцій.

Суд зауважує, що зупинення реєстрації ПН/РК за п.1 Критеріїв ризиковості здійснення операцій відбувається у разі одночасного дотримання трьох умов: відсутність товару в таблиці даних платника податку на додану вартість, як товару, що на постійній основі постачається; обсяг постачання дорівнює або перевищує товарні залишки; переважання в такому залишку (більше 50 відсотків) груп товарів (продукції), визначених ДПС та затверджених відповідним наказом, оприлюдненим на офіційному веб-сайті ДПС.

Натомість, надіслана позивачу квитанція містить вимогу щодо надання пояснень та копії документів щодо підтвердження інформації, зазначеної в ПН/РК для розгляду питання прийняття рішення про реєстрацію/відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, без зазначення конкретної пропозиції щодо переліку документів, необхідних та достатніх для прийняття рішення про реєстрацію ПН/РК в ЄРПН.

Наказом Міністерства фінансів України № 520 від 12.12.2019 року, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.12.2019 року за №1245/34216, затверджено Порядок прийняття

рішень про реєстрацію/відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі - Порядок №520), який визначає механізм прийняття рішень про реєстрацію / відмову в реєстрації податкових накладних / розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі - Реєстр), реєстрацію яких відповідно до пункту 201.16 статті 201 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) зупинено в порядку та на підставах, визначених Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до пунктів 2-4 Порядку №520 прийняття рішень про реєстрацію/відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Реєстрі, реєстрацію яких зупинено, здійснюють комісії з питань зупинення реєстрації податкової накладної / розрахунку коригування в Реєстрі головних управлінь Державної податкової служби України в областях, м. Києві та Офісу великих платників податків ДПС (далі - комісія регіонального рівня).

Комісія регіонального рівня протягом п'яти робочих днів, що настають за днем отримання пояснень та копій документів, поданих відповідно до пункту 4 цього Порядку, приймає рішення про реєстрацію або відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі та надсилає його платнику податку в порядку, встановленому статтею 42 Кодексу.

У разі зупинення реєстрації податкової накладної / розрахунку коригування в Реєстрі платник податку має право подати копії документів та письмові пояснення стосовно підтвердження інформації, зазначеної у податковій накладній / розрахунку коригування, для розгляду питання прийняття комісією регіонального рівня рішення про реєстрацію / відмову в реєстрації податкової накладної розрахунку коригування в Реєстрі.

Пунктом 5 Порядку №520 визначено перелік документів, необхідних для розгляду питання прийняття комісією регіонального рівня рішення про реєстрацію / відмову в реєстрації податкової накладної / розрахунку коригування в Реєстрі, реєстрацію яких зупинено в Реєстрі, може включати:

договори, зокрема зовнішньоекономічні контракти, з додатками до них;

договори, довіреності, акти керівного органу платника податку, якими оформлено повноваження осіб, які одержують продукцію в інтересах платника податку для здійснення операції;

первинні документи щодо постачання/придбання товарів/послуг, зберігання і транспортування, навантаження, розвантаження продукції, складські документи (інвентаризаційні описи), у тому числі рахунки-фактури/інвойси, акти приймання-передачі товарів (робіт, послуг) з урахуванням наявності певних типових форм і галузевої специфіки, накладні;

розрахункові документи та/або банківські виписки з особових рахунків;

документи щодо підтвердження відповідності продукції (декларації про відповідність, паспорти якості, сертифікати відповідності), наявність яких передбачено договором та/або законодавством.

Пунктами 6, 7 Порядку № 520 передбачено, що письмові пояснення та копії документів, зазначених у пункті 5 цього Порядку, платник податку має право подати до контролюючого органу протягом 365 календарних днів, що настають за датою виникнення податкового зобов'язання, відображеного в податковій накладній / розрахунку коригування.

Платник податку має право подати письмові пояснення та копії документів до декількох податкових накладних / розрахунків коригування, якщо такі податкові накладні / розрахунки коригування складено на одного отримувача - платника податку за одним і тим самим договором або якщо в таких податкових накладних / розрахунках коригування відображено однотипні операції (з однаковими кодами товарів згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТ ЗЕД) або кодами послуг згідно з Державним класифікатором продукції та послуг (ДКПП)).

Письмові пояснення та копії документів, зазначених у пункті 5 цього Порядку, платник податку подає до ДПС в електронній формі за допомогою засобів електронного зв'язку з урахуванням вимог Законів України «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронні довірчі послуги» та Порядку обміну електронними документами з контролюючими органами, затвердженого в установленому порядку.

Відповідно до п. 11 Порядку № 520 Комісія регіонального рівня приймає рішення про відмову в реєстрації податкової накладної/ розрахунку коригування в Реєстрі в разі:

ненадання платником податку письмових пояснень стосовно підтвердження інформації, зазначеної у податковій накладній / розрахунку коригування, реєстрацію яких зупинено в Реєстрі;

та/або ненадання платником податку копій документів відповідно до пункту 5 цього Порядку;

та/або надання платником податку копій документів, складених/оформлених із порушенням законодавства.

Пунктом 13 Порядку №520 визначено, що рішення комісії регіонального рівня про відмову в реєстрації податкової накладної / розрахунку коригування в Реєстрі може бути оскаржено в адміністративному або судовому порядку.

Таким чином, судом встановлено, що позивачем подано для реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних податкову накладну, щодо якої заявлено позовні вимоги. ГУ ДПС у Дніпропетровській області за наслідком проведеного моніторингу зупинено реєстрацію

зазначеної податкової накладної та запропоновано позивачу надати пояснення та/або копії документів, достатні для прийняття рішення про реєстрацію податкової накладної. Позивачем надані пояснення та копії первинних документів, складених під час здійснення відповідної господарської операції, що підтверджено матеріалами справи.

Беручи до уваги викладене, суд зазначає, що оскаржуване рішення повинно містити чітку підставу для відмови в реєстрації податкової накладної із зазначенням, зокрема, які саме документи не надані платником податків, які були б достатніми для прийняття комісією ДПС рішення про реєстрацію податкової накладної, зокрема, щодо постачання/придбання товарів/послуг, зберігання і транспортування навантаження тощо.

Таким чином, суд доходить висновку, що посилення на вказану підставу в обґрунтування прийняття рішення про відмову, за відсутності конкретної пропозиції про необхідність надання певних документів, та за умови не наведення комісією доказів того, що документи, подані є недостатніми чи такими, що у своїй сукупності викликають сумнів у достовірності наданої інформації, свідчить про протиправність такого рішення

Щодо вимоги позивача зобов'язати Державну податкову службу України зареєструвати в Єдиному реєстрі податкових накладних податкову накладну № 4 від 23.01.2020 року, суд виходить з наступного.

За приписами підпункту 14.1.60 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України, єдиний реєстр податкових накладних - реєстр відомостей щодо податкових накладних та розрахунків коригування, який ведеться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, в електронному вигляді згідно з наданими платниками податку на додану вартість електронними документами.

Державною податковою службою України у своєму відзиві підтверджено, що обов'язок з реєстрації податкової накладної в Єдиному реєстрі податкових накладних у випадку визнання протиправним та скасування рішень про відмову реєстрації податкових накладних/розрахунків коригувань покладається саме на Державну податкову службу України, як центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику.

У відповідності з пунктів 2, 10 частини 2 статті 245 Кодексу адміністративного судочинства України, суд в порядку адміністративного судочинства може визнання протиправним та скасування індивідуального акта чи окремих його положень, а також прийняти рішення про інший спосіб захисту прав, свобод, інтересів людини і громадянина від порушень з боку суб'єктів владних повноважень, який не суперечить закону і забезпечує ефективний захист таких прав, свобод та інтересів.

Статтю 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (право на ефективний засіб юридичного захисту) передбачено, що кожен, чий права та свободи, визнані в цій Конвенції,

було порушено, має право на ефективний засіб юридичного захисту в національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, які здійснювали свої офіційні повноваження.

При цьому, під ефективним засобом (способом) слід розуміти такий, що призводить до потрібних результатів, наслідків, дає найбільший ефект.

Таким чином, ефективний спосіб захисту повинен забезпечити поновлення порушеного права.

Судом враховано, що Податковим кодексом України визначено правові наслідки відсутності факту реєстрації податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних. Така податкова накладна не дає права покупцю на включення сум податку на додану вартість до податкового кредиту та не звільняє продавця від обов'язку включення суми податку на додану вартість, вказаної в податковій накладній, до суми податкових зобов'язань за відповідний звітний період.

Виявлення розбіжностей даних податкової накладної та Єдиного реєстру податкових накладних, у свою чергу, є підставою для проведення контролюючими органами документальної позапланової виїзної перевірки продавця та у відповідних випадках покупця товарів/послуг.

Таким чином, відсутність реєстрації податкової накладної в Єдиному реєстрі податкових накладних впливає на правовий стан платників податків. Покупець товарів позбавляється права на формування податкового кредиту за рахунок відповідних сум, а продавець може зазнати небажаних для нього наслідків у вигляді проведення його позапланової перевірки.

З огляду на це, правовідносини щодо реєстрації податкових накладних у Єдиному державному реєстрі податкових накладних і, зокрема, щодо безпідставного неприйняття податкових накладних для їх реєстрації, є предметом розгляду в адміністративних судах відповідно до статті 19 Кодексу адміністративного судочинства України.

Згідно частини 1 статті 9 Кодексу адміністративного судочинства України розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

Відповідно до частини 1 статті 72 Кодексу адміністративного судочинства України, доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Частинами 1, 2 статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України встановлено, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу. В адміністративних справах про

протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

За сукупності викладених обставин, позов Фермерського господарства «ДАРИНА АГРО», підлягає задоволенню.

Вирішуючи питання щодо розподілу судових витрат, суд виходить з наступного.

У позовній заяві позивач просить стягнути усі понесені ним судові витрати шляхом стягнення за рахунок бюджетних асигнувань Державної податкової служби України та ГУ ДПС у Дніпропетровській області.

Суд, вивчивши матеріали адміністративної справи та надані докази на підтвердження заявлених вимог про відшкодування витрат на професійну правничу допомогу, проаналізувавши норми КАС України, дійшов таких висновків.

Відповідно до ст. 132 КАС України, судові витрати складаються із судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи.

До витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать витрати, зокрема, на професійну правничу допомогу.

Відповідно до ч. 3 ст. 134 КАС України, для цілей розподілу судових витрат:

1) розмір витрат на правничу допомогу адвоката, в тому числі гонорару адвоката за представництво в суді та іншу правничу допомогу, пов'язану зі справою, включаючи підготовку до її розгляду, збір доказів тощо, а також вартість послуг помічника адвоката визначаються згідно з умовами договору про надання правничої допомоги та на підставі доказів щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплаті відповідною стороною або третьою особою;

2) розмір суми, що підлягає сплаті в порядку компенсації витрат адвоката, необхідних для надання правничої допомоги, встановлюється згідно з умовами договору про надання правничої допомоги на підставі доказів, які підтверджують здійснення відповідних витрат.

За змістом ч. 3 ст. 134 КАС України, розмір витрат на правничу допомогу адвоката, серед іншого, складає гонорар адвоката за представництво в суді та іншу правничу допомогу, пов'язану зі справою, включаючи підготовку до її розгляду, збір доказів тощо, які визначаються згідно з умовами договору про надання правничої допомоги та на підставі доказів щодо обсягу наданих

послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплаті відповідною стороною або третьою особою.

Розмір суми, що підлягає сплаті в порядку компенсації витрат адвоката, необхідних для надання правничої допомоги, встановлюється згідно з умовами договору про надання правничої допомоги на підставі доказів, які підтверджують здійснення відповідних витрат.

Для визначення розміру витрат на правничу допомогу та з метою розподілу судових витрат учасник справи подає детальний опис робіт (наданих послуг), виконаних адвокатом, та здійснених ним витрат, необхідних для надання правничої допомоги.

Принцип співмірності витрат на оплату послуг адвоката запроваджено у ч. 5 ст. 134 КАС України. Розмір витрат на оплату послуг адвоката має бути співмірним із: 1) складністю справи та виконаних адвокатом робіт (наданих послуг); 2) часом, витраченим адвокатом на виконання відповідних робіт (надання послуг); 3) обсягом наданих адвокатом послуг та виконаних робіт; 4) ціною позову та (або) значенням справи для сторони, в тому числі впливом вирішення справи на репутацію сторони або публічним інтересом до справи (ч. 5 ст. 134 КАС України).

При цьому, розмір витрат на правничу допомогу встановлюється судом на підставі оцінки доказів щодо детального опису робіт, здійснених адвокатом, та здійснених ним витрат, необхідних для надання правничої допомоги.

У відповідності до ст. 26 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність», адвокатська діяльність здійснюється на підставі договору про надання правової допомоги.

Згідно з п. 4 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», договір про надання правової допомоги - це домовленість, за якою одна сторона (адвокат, адвокатське бюро, адвокатське об'єднання) зобов'язується здійснити захист, представництво або надати інші види правової допомоги другій стороні (клієнту) на умовах і в порядку, що визначені договором, а клієнт зобов'язується оплатити надання правової допомоги та фактичні витрати, необхідні для виконання договору.

Статтею 19 цього ж Закону визначені такі види адвокатської діяльності, як: надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, правовий супровід діяльності юридичних і фізичних осіб, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, держави; складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру; представництво інтересів фізичних і юридичних осіб у судах під час здійснення цивільного, господарського, адміністративного та конституційного судочинства, а також, в інших державних органах, перед фізичними та юридичними особами.

Отже, правова допомога є багатоаспектною, різною за змістом, обсягом та формами і може включати консультації, роз'яснення, складення позовів і звернень, довідок, заяв, скарг,

здійснення представництва, зокрема в судах та інших державних органах, захист від обвинувачення тощо, а договір про надання правової допомоги укладається на такі види адвокатської діяльності як захист, представництво та інші види адвокатської діяльності.

Представництво - це вид адвокатської діяльності, що полягає в забезпеченні реалізації прав і обов'язків клієнта в цивільному, господарському, адміністративному та конституційному судочинстві, в інших державних органах, перед фізичними та юридичними особами, прав і обов'язків потерпілого під час розгляду справ про адміністративні правопорушення, а також прав і обов'язків потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача у кримінальному провадженні (п. 9 ч. 1 ст. 1 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність").

Інші види правової допомоги - це види адвокатської діяльності з надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, правового супроводу діяльності клієнта, складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру, спрямованих на забезпечення реалізації прав, свобод і законних інтересів клієнта, недопущення їх порушень, а також на сприяння їх відновленню в разі порушення (п. 6 ч. 1 ст. 1 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність").

За приписами ч. 3 ст. 27 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність», до договору про надання правової допомоги застосовуються загальні вимоги договірного права.

Договір про надання правової допомоги за своєю правовою природою є договором про надання послуг, який, у свою чергу, врегульовано главою 63 Цивільного кодексу України. Зокрема, ст. 903 Цивільного кодексу України передбачає, що якщо договором передбачено надання послуг за плату, замовник зобов'язаний оплатити надану йому послугу в розмірі, у строки та в порядку, що встановлені договором.

Глава 52 Цивільного кодексу України регулює загальні поняття та принципи будь-якого цивільного договору, включаючи договір про надання послуг.

Стаття 632 Цивільного кодексу України регулює поняття ціни договору; за приписами вказаної статті ціна в договорі встановлюється за домовленістю сторін, зміна ціни після укладення договору допускається лише у випадках і на умовах, встановлених договором або законом, а якщо ціна у договорі не встановлена і не може бути визначена виходячи з його умов, вона визначається виходячи із звичайних цін, що склалися на аналогічні товари, роботи або послуги на момент укладення договору.

Відповідно до ст. 30 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність", гонорар є формою винагороди адвоката за здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту. Порядок обчислення гонорару (фіксований розмір, погодинна оплата), підстави для зміни розміру гонорару, порядок його сплати, умови повернення тощо визначаються в договорі про надання правової допомоги. При встановленні розміру гонорару

враховуються складність справи, кваліфікація і досвід адвоката, фінансовий стан клієнта та інші істотні обставини. Гонорар має бути розумним та враховувати витрачений адвокатом час.

Системний аналіз наведених вище норм законодавства дозволяє зробити наступні висновки:

1) договір про надання правової допомоги є підставою для надання адвокатських послуг та, зазвичай, укладається в письмовій формі (виключення щодо останнього наведені в частині 2 статті 27 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність»);

2) за своєю правовою природою договір про надання правової допомоги є договором про надання послуг, крім цього, на такий договір поширюються загальні норми та принципи договірного права, включаючи, але не обмежуючись главою 52 Цивільного кодексу України;

3) як будь-який договір про надання послуг, договір про надання правової допомоги може бути оплатним або безоплатним. Ціна в договорі про надання правової допомоги встановлюється сторонами шляхом зазначення розміру та порядку обчислення адвокатського гонорару;

4) адвокатський гонорар може існувати в двох формах - фіксований розмір та погодинна оплата. Вказані форми відрізняються порядком обчислення - при зазначенні фіксованого розміру для виплати адвокатського гонорару не обчислюється фактична кількість часу, витраченого адвокатом при наданні послуг клієнту, і навпаки, підставою для виплати гонорару, який зазначено як погодинну оплату, є кількість годин помножена на вартість такої години того чи іншого адвоката в залежності від його кваліфікації, досвіду, складності справи та інших критеріїв;

5) адвокатський гонорар (ціна договору про надання правової допомоги) зазначається сторонами як одна із умов договору при його укладенні. Вказане передбачено як приписами цивільного права, так і Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»;

6) відсутність в договорі про надання правової допомоги розміру та/або порядку обчислення адвокатського гонорару (як погодинної оплати або фіксованого розміру) не дає як суду, так і іншій стороні спору, можливості пересвідчитись у дійсній домовленості сторін щодо розміру адвокатського гонорару.

Тобто, визначаючи розмір суми, що підлягає сплаті в порядку компенсації гонорару адвоката іншою стороною, суд має виходити зі встановленого у самому договорі розміру та/або порядку обчислення таких витрат, що узгоджується з приписами ст. 30 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність».

При цьому, у разі відсутності у тексті договору таких умов (пунктів) щодо порядку обчислення, форми та ціни послуг, що надаються адвокатом, суд, в залежності від конкретних обставин

справи, інших доказів, наданих адвокатом, використовуючи свої дискреційні повноваження, має право відмовити у задоволенні заяви про компенсацію судових витрат, задовольнити її повністю або частково.

Така правова позиція висловлена Верховним Судом у складі колегії суддів Касаційного господарського суду у додатковій постанові від 06.03.2019 року, справа №922/1163/18.

Крім того, суд зазначає, що відповідно до ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23 лютого 2006 року № 3477- IV, суди застосовують при розгляді справ Конвенцію та практику Суду як джерело права.

У рішенні Європейського суду з прав людини у справі "Лавентс проти Латвії" зазначено, що відшкодовуються лише витрати, які мають розумний розмір.

У справі «East/West Alliance Limited» проти України» Європейський суд з прав людини, оцінюючи вимогу заявника щодо здійснення компенсації витрат у розмірі 10 % від суми справедливої сатисфакції, виходив із того, що заявник має право на компенсацію судових та інших витрат, лише якщо буде доведено, що такі витрати були фактичними і неминучими, а їхній розмір обґрунтованим (див., наприклад, рішення у справі «Ботатці проти Італії» (Bottazzi v. Italy) [ВП], заява № 34884/97, п. 30, ECHR 1999-V).

У пункті 269 Рішення у цієї справи Суд зазначив, що угода, за якою клієнт адвоката погоджується сплатити в якості гонорару певний відсоток від суми, яку присудить позивачу суд у разі якщо така сума буде присуджена та внаслідок якої виникають зобов'язання виключно між адвокатом та його клієнтом, не може бути обов'язковою для Суду, який повинен оцінити рівень судових та інших витрат, що мають бути присуджені з урахуванням того, чи були такі витрати понесені фактично, але й також - чи була їх сума обґрунтованою (див. вищезазначене рішення щодо справедливої сатисфакції у справі «Іатрідіс проти Греції» (Iatridis v. Greece), п. 55 з подальшими посиланнями).

Так, як вбачається з наданих позивачем письмових доказів, позивачу були надані адвокатські послуги адвокатом Потаповим Костянтином Олександровичем, який працює в Адвокатському бюро «Костянтина Потапова «Легіс Юніон» (код ЄДРПОУ 42578686) на суму 5000,00 грн. Це підтверджується копіями свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю серії ДП № 3334 від 28.04.2017 року, випискою з ЄДР юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, договором про надання професійної правничої допомоги від 20.03.2020 року, рахунком-фактурою № 2003/20 від 20.03.2020 року, платіжним дорученням № 51 від 20.03.2020 року, заключною випискою за період з 20.03.2020 року по 20.0.2020 року, актом здачі-прийняття правничої допомоги за договором № 2003/20 про надання професійної правничої допомоги від 20.03.2020 року, детальним описом робіт (наданих послуг), виконаних Адвокатським бюро «Костянтина Потапова «Легіс Юніон» із метою надання правничої допомоги Фермерському господарству «ДАРИНА АГРО» на виконання договору № 2003/20 про надання правничої допомоги від 20 березня 2020 року.

Таким чином, розмір судових витрат позивача на правничу допомогу за договором № 2003/20 про надання професійної правничої допомоги від 20.03.2020 року склав 5000,00 грн.

Крім того, додатково позивач зазначив, що 14 травня 2020 року між позивачем та Адвокатським бюро «Костянтина Потапова «Легіс Юніон» укладено договір №1405/20-ПД про надання професійної правничої допомоги, предметом якого передбачено складення, підписання та подання (направлення) до Дніпропетровського окружного адміністративного суду Відповіді ФГ «Дарина Агро» на відзив Головного управління ДПС у Дніпропетровській області від 12.05.2020 та на відзив Державної податкової служби України від 12.05.2020 на адміністративний позов у справі 160/4563/20.

У відповідності до пункту 3.1. договору розмір оплати за надання правничої допомоги становить 2500 гривень 00 копійок.

На виконання договірних умов позивачем 14 травня 2020 року сплачено на користь Адвокатського бюро «Костянтина Потапова «Легіс Юніон» гонорар за надання правничої допомоги у розмірі 2500 гривень 00 копійок. На підтвердження цього позивач надав суду детальний опис робіт (наданих послуг), виконаних Адвокатським бюро «Костянтина Потапова «Легіс Юніон» з метою надання правничої допомоги Фермерському господарству «Дарина Агро» на виконання договору №1405/20-ПД про надання професійної правничої допомоги від 14.05.2020 року, копія договору №1405/20-ПД про надання професійної правничої допомоги від 14.05.2020 року, копія рахунку-фактури № 1 від 14.05.2020 року на суму 2 500,00 грн, копію платіжного доручення ФГ «Дарина Агро» №14 від 14.05.2020 року на суму 2 500,00 грн, копію заключної виписки від 16.05.2020 року із банківського рахунку Адвокатського бюро «Костянтина Потапова «Легіс Юніон» за період з 14.05.2020 по 14.05.2020 року, копію акту здачі-прийняття послуг правничої допомоги від 19.05.2020 року за Договором №1405/20-ПД про надання правничої допомоги від 14 травня 2020 року на суму 2 500,00 грн, ордер на надання правничої (правової) допомоги від 14 травня 2020 року.

З огляду на встановлені судом обставини, докази, надані позивачем на підтвердження витрат на професійну правничу допомогу, суд дійшов висновку про задоволення таких витрат у повному обсязі, з урахуванням критерію розумності розміру, виходячи з конкретних обставин справи та обсягу наданих позивачу, як клієнту, послуг правничої допомоги щодо представництва його інтересів в суді під час розгляду справи у загальному розмірі 7500,00грн.

Це відповідає принципу співмірності та розумності витрат заявленої до відшкодування суми судових витрат на професійну правничу допомогу.

Отже, суд зазначає, що сума судових витрат на професійну правничу допомогу у розмірі 5000,00 грн. є співмірною та відповідає принципу розумності, тому підлягає стягненню з Державної податкової служби України та Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області пропорційно за рахунок бюджетних асигнувань.

Крім того, суд бере до уваги норму ст. 134 КАС України та правовий висновок Верховного Суду з приводу того, для вирішення питання про відшкодування витрат на правничу допомогу від учасника справи вимагається надання доказів щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплати відповідною стороною або третьою особою. Метою стягнення витрат на правничу допомогу є не тільки компенсація сторін, на користь якої прийняте рішення понесених збитків, але і у певному сенсі має спонукати суб'єкта владних повноважень утримуватися від подачі безпідставних заяв, скарг та своєчасно вчиняти дії, необхідні для поновлення порушених прав та інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин (постанова Верховного Суду від 02.10.2019 року, справа № 815/1479/18, додаткова постанова Верховного Суду від 05.09.2019 року, справа № 826/841/17).

Згідно частини першої статті 139 Кодексу адміністративного судочинства України, при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Як вбачається з матеріалів справи, позивачем при зверненні до суду понесені судові витрати, пов'язані зі сплатою судового збору за подання позовної заяви до суду в розмірі 2102,00 грн., що документально підтверджується платіжним дорученням № 58 від 10.04.2020 року.

Отже, сплачений позивачем судовий збір за подачу позовної заяви до суду в сумі 2102,00 грн. підлягає стягненню з Державної податкової служби України та Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області пропорційно за рахунок бюджетних асигнувань.

Керуючись ст. ст. 2-10, 11, 12, 47, 72-77, 94, 122, 132, 139, 193, 241-246, 250, 251, 257-262 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ВИРІШИВ:

Адміністративний позов Фермерського господарства «ДАРИНА АГРО» до Державної податкової служби України, Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області про визнання протиправним та скасування рішення, зобов'язання вчинити певні дії задовольнити повністю.

Визнати протиправним та скасувати рішення комісії Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних №1455904/37320295 від 14.02.2020 року про відмову в реєстрації податкової накладної № 4 від 23.01.2020 року.

Зобов'язати Державну податкову службу України зареєструвати в Єдиному реєстрі податкових накладних податкову накладну № 4 від 23.01.2020 року, складену Фермерським господарством «ДАРИНА АГРО» (код ЄДРПОУ 37320295), датою її фактичного направлення для реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Стягнути з Державної податкової служби України (04053, м. Київ, Львівська площа, буд. 8, код ЄДРПОУ 43005393) за рахунок бюджетних асигнувань на користь Фермерського господарства «ДАРИНА АГРО» (код ЄДРПОУ 37320295, адреса: 51811, Дніпропетровська область, Петриківський район, с. Сорочине, вул. Радянська, 84) судові витрати, що складаються із суми судового збору у розмірі 1051,00 грн. (одна тисяча п'ятдесят одна гривня 00 копійок) та витрат на правничу допомогу адвоката у розмірі 3750,00 грн. (три тисячі сімсот п'ятдесят гривень 00 копійок).

Стягнути з Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (49005, м. Дніпро, вул. Сімферопольська, 17-А, код ЄДРПОУ 43145015) за рахунок бюджетних асигнувань на користь Фермерського господарства «ДАРИНА АГРО» (код ЄДРПОУ 37320295, адреса: 51811, Дніпропетровська область, Петриківський район, с. Сорочине, вул. Радянська, 84) судові витрати, що складаються із суми судового збору у розмірі 1051,00 грн. (одна тисяча п'ятдесят одна гривня 00 копійок) та витрат на правничу допомогу адвоката у розмірі 3750,00 грн. (три тисячі сімсот п'ятдесят гривень 00 копійок).

Рішення суду набирає законної сили відповідно до вимог статті 255 Кодексу адміністративного судочинства України та може бути оскаржене в строки, передбачені статтею 295 Кодексу адміністративного судочинства України.

До дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи рішення суду оскаржується до Третього апеляційного адміністративного суду через Дніпропетровський окружний адміністративний суд відповідно до підпункту 15.5 пункту 15 Розділу VII Перехідних положень Кодексу адміністративного судочинства України.

Повний текст рішення суду складений 22.05.2020 року.

Суддя І.О. Лозицька